

Megjelen hétfőn és csütörtökön — 12 kr.

Előfizetési árak:

helyben:	
1 évre	12.-
6 hó	6.-
3 hó	3.-
1 hó	1.-
külföldön:	
1 évre	14.-
6 hó	7.-
3 hó	4.-
1 hó	1.25

Hirdetési díja:

hirdetésenként soronként 4 kr. Bélyegdíj külön 30 kr. Nyitási sor 15 krajczár.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Szerkesztőség:

Az arad-csanádi egyesült vasutak postájában.

Hármentelen leveleket csak ismertetésül fogadjunk el. Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatás:

Az arad-csanádi egyesült vasutak postájában van a hirdetések előfizetési pénzekés a kiadás körüli panaszok bérmentve küldendők.

A 14-ik § meghalt, éljen a 25-ik.

Arad, február 27.

Mi, kik megszavazzuk e javaslatot, nem félünk a felelősségtől, sem a józan magyar közvélemény, sem a történelem előtt.

E szavakkal végzi Visi Imre pártunk főorganizátor legutóbbi hatalmas cikkét, melyben az ellenzéknek mindenáron opponáló hajlamait fényesen leplezi le.

A 14-ik § meghalt, s nem alkalmas az igaztásra, hát éljen a 25-ik §! — kiáltja a tehetetlen ellenzék. Pedig hiába.

A józan ész győzött. Egyideig tul lehetett kiabálni, de végre mégis igazságra lett diadalmas ereje. Az elveszett kormánytevénytől szóló mese milyen a mai hangulat világításában? Mint dőre fenyegetés, eloszlott álom. Nem tarthatott sokáig a mesterségesen felszított explozív ingerültség a kedélyekben. A lázrohám helyét adott a visszatérő nyugodtság. A nemzetünk politikai érettségének nagy becsületére válik, hogy a higgadság visszatérte gyorsabb volt, mint maguk az optimisták várták.

A 14. § által felkeltett viharok fellett napi rendre tért a nemzet. A vélt jog sérelem orvosolva van s nem szövegnyelés nélkül tekinthetnek az igazgatók a »válság« ilyen befejezésére, mert a kormány loyális készsége, a nyilvánult aggályokat egész mérvükben figyelembe venni, bizonyítja, hogy mily alaptalan volt az inszinuáció, mintha az alkotmány integritásának érintése lett volna tervben. Már foka a képviselőházban az önkényesekre vonatkozó szakaszok tárgyalása. És ha a megkezdett csatározásból az imént fejlődő útközét lefolyására következtetni lehet, úgy a méltó és tárgyilagos hang azon biztosítékot adja, hogy a tanácskozás folyamán nem a szenvedély, hanem a józan megfontolás, nem az izgalom, hanem a hazafias megfontolás lesz a szöveg. Ha teljesül e remény, akkor nem aggódnak a 25-ik szakasz sorsa miatt.

Miről is van szó? Arról kell gondoskodni, hogy a második szolgálati év kellemetlensége senkit ne érjen, kiknek tehetsége és akara van a tisztizsgát letenni és kit csak a német-

nyelv hiányos ismerete hátráltatna tehetőség és akarat daczára sikerrel tenni le a vizsgát. Mert az az igaz, hogy Magyarországon senki hátrányt nem szenvedhet azért, mert nemzeti művelést az államnyelv praepondenciájával szerzett magának. Fejérváry br. tegnapi beszédében az államnyelv praepondenciájával szerzett magának. Fejérváry br. tegnapi beszédében az államnyelv praepondenciájával szerzett magának. Fejérváry br. tegnapi beszédében az államnyelv praepondenciájával szerzett magának.

Az aggályok tehát a legliberálisabb módon eloszlatottak. A felajánlott biztosítók teljesen elégségesek, s józan ésszel nem is lehet ellenük kifogást említeni. A kormány ellenessé legfeljebb azt fogják követelni, hogy e biztosítók törvénybe foglalják. Amde e követelés nem bir jogosultsággal és törvényes alappal. Mert az 1867. XII-ik törvényes kikötés az ügyekre vonatkozó intézkedéseket és rendelkezési jogot világosan és határozottan a korona számára tartja fenn.

hogy az, a ki folyvást a törvény tisztelgetését emlegeti, mások jogait is tisztelgetnie kell, hogy tartsa.

Ez is ellenzéki fogás. A „Posti Napló” keddi estje lapja, egybevetve azt írja, hogy Fejérváry báró, a ki Gajáry után beszélt, csak egy dolgot mondott, mely ellen nem lehet szólni s ez az: „Gajáry határozati javaslata felesleges”. Igen kiváncsi lennénk, ha a „Posti Napló” bebizonyítaná, hol és mikor mondta ezt báró Fejérváry. A miniszter beszédében nemcsak ez a (nevezett lap által idézettek közt adott mondat) nincs, hanem egyetlen szó sincs, mely távolról is így lenne magyarázható. Ezt csak azért konstatáljuk, mert legkérőbb példája annak az eljárásnak, a melylyel most az ellenzéki sajtó a kormány partí nyilatkozatokat pertraktálja, és hogy a maga részére fordításon valamit — mint példa bizonyítja, — nem ártana egyszeren hazudni.

Pártunk jelöltje az oraviczai kerületben. Oraviczáról írják, hogy kedden hétszáz választott szegregelt össze a kerületből és egy hangulat nagy lelkesedéssel szavazta meg a Miklós kiáltotta ki országgyűlési képviselőjelöltnek. Más jelöltrekről szó sem volt.

Az egyéves önkényesség reformja.

I.

A tisztizsga nyelve. Gajáry Odón határozati javaslata, melyhez a honvédelmi miniszter a ház keddi ülésén hozzájárult s mely elfogadása esetén a tartaléktiszti vizsgálatok nyelvére vonatkozólag döntő fontosságn lesz, következőleg hangzik:

„Tekintettel a véderőről szóló törvényjavaslattal az egyéves önkényesekre vonatkozó szigorított intézkedéseire, utasítja a képviselőház a honvédelmi minisztert, hogy állásából kitőlőlag, a tisztizsgát illetőleg tegye meg a kellő lépéseket arra nézve, hogy:

1. a német nyelvben való jártasság csak oly mértékben kívántassék, amely mértékben annak bírása a közönséges hadsereg szolgálati viszonyai által szükséges; továbbá, hogy ennéltova a magyar korona országában honossággal bíró egyéves önkényeseknek s a hadseregben a

álljon, miszerint a vizsga folyamán az államnyelvet — illetőleg a Horvát-Szlavonországokban illetékesülgek azon országok hivatalos nyelvét — használhassák.

2. E végből a vizsgáló bizottságok úgy állítsanak össze, hogy azok olyan kiválóknak megfelelő képesek legyenek. Bocsá: Gajáry Odón, Vargics Imre, Tisza Lajos gróf, Zsámbokréthy József, Kammerer Ernő, Baranyi Odón, Gergelyi Tivadar, Rosner Ervin br. dr., Novák József, Visi Imre-Szell Akos, Pulszky Károly, Molnár Antal, Mohay Sándor dr., Josipovich Géza, Perczel Dező, Szirmai Pal, Zeyk Daniel, Darányi Ignác, Asbóth János, Pulszky Agost, Bárczay Odón, Dégen Guztáv br., Maurer Mihály.

Az egyetemi tanulmányok és az önkényes szolgálat.

Csák y Albin gróf vallás- és közoktatásiügyi miniszter kedden a képviselőház ülésén a véderő-vitában felszólalt s megismertette ama kedvezményeket, melyekben az egyetemi hallgatók a közoktatásiügyi miniszterium részéről az önkényes szolgálatra való tekintettel részesítettek. A miniszter beszédében említett kedvezmények pontozatait itt közöljük szó szerinti szövegben.

A joghallgatókra, úgy az egyetemi, mint a jogakadémiai joghallgatókra nézve ki fog mondatni, hogy oly joghallgatók, kik tanfolyamuk félbeszakításával mint egy évi önkényesek szolgáltak, vagy azt igazolják, hogy mint egyévi önkényesek besorozták, s tényleges szolgálatuk teljesítését tanulmányaik befejezésének idejére tüzték ki, ha 7 szabályszerűen hallgatót fél év alatt az összes kötelezőleg előirt tantárgyakat hallgatták, végbizonyítványt nyerhetnek s annak alapján úgy államvizsgálatra, mint szigorlatokra bocsáthatók. Az 1883. I. t. c. e szerint némi módosítást fog szenvedni.

A második pont vonatkozik a tanárjelöltekre: „Oly középiskolai tanárjelöltek, kik tanfolyamuk félbeszakításával egy évi önkényes szolgálatot teljesítettek, vagy azt igazolják, hogy mint egy évi önkényesek besoroztatván, tényleges szolgálatuk teljesítését tanulmányaik befejezésének idejére tüzték ki, a mennyiben a középiskolai törvényben és ta árvizsgálati szabályzatban megjelölt egyéb követelményeknek megfelel-

tek, tanári oklevelet nyerhetnek akkor is, ha csak egy félév tanári gyakorlatot igazolnak” — Eddig egy egész évet kellett igazolni. — („Az 1883. XXX. t. c. e szerint némileg módosítandó.”)

A harmadik pont szól az orvostanhallgatókról. „Oly orvostanhallgatóknak, kik mint egy évi önkényesek tegyver alatti szolgálatuk félvére április 1-én a hadsereghez bevonulnak, ezen félbeszakított félévük a rendelti uton szabályzandó tanrendi fellételek mellett teljes félévű számítottatik be. Az ily egyévi önkényeseknek az orvostudomány elnyerése után katonai segédorvos helyettesi minőségben tölthet félévük a tisztis orvosi minőség szempontjából megkívánt gyakorlat idejébe beszámítottatik.

A gyógyszerészekre vonatkozólag: A gyógyszerészeknek az egyévi önkényes szolgálatuk a minőség szempontjából megkívánt gyakorlat idejébe beszámítottatik. A gyógyszerészek képzéséről és képesítéséről szóló szabályzat az új véderő törvényneve összhangzása fog hozatni.”

Ezen részletes intézkedésekön kívül szükségesnek lesz még két általános intézkedésre. Az egyik vonatkozik a beiratkozásra, a másik pedig az ösztöndíjakra. A beiratkozásra vonatkozó következőkép szól.

„A fentebb említett mind három rendbeli egy évi önkényesek, úgy szintén mind azok az egyetemi és egyetemi hallgatók, kik tanfolyamuk megszakításával teljesítettek egy évi önkényes szolgálatukat, ezen szolgálatukból való kilépésükkor jogosítva vannak felsőbb iskolai tanulmányaik folytatására végett a rendes beiratási határidőn túl október hó elsö hetében beiratkozni.

Es végre az ösztöndíjakra következő intézkedés fog életbe lépni. Oly felsőbb iskolai hallgatók, kik egyéves önkényes szolgálatot teljesítettek, a mennyiben valamely ösztöndíj birtokában vannak és az ösztöndíj alapító rendelkezése azt ki nem zárja, katonai szolgálatuk egy évi alatt ösztöndíjuk érvénytelen megahagynak, és ha 2-ik szolgálati évre kötelezettek, igényüket ösztöndíjukra tanulmányaiknak legkésőbb 1 év múlva leendő továbbfolytatására esetére megtájtják.

KÜLFÖLD.

A czár a bolgár viszonyokról A „Times” közli az orosz császár által Czankoff előtt annak fogadtatása alkalmával tett nyilatkozatokat. A „Times” azt állítja, hogy

Az aranyos klikk.

(Gaboriau regénye.)

„Az Aradi Közlöny” számára francziából fordította: —

W. Ph.

XII.

(22. folytatás.)

Elkábula ámulásában, de la Ville-Haudry kissasszony szinte kővé vált azon a helyen, ahol állott s nézte, mint folytatják munkájukat az inasok. Hogyan! ezek a pénzosvar kalandorok elfoglalták a palotát, önkényuralkodtak ott már is és ezzel nem elégedtek meg. Még azt a kis helyet is megvonják tőle, melyet ő, a rászédett öreg ember leánya, a de la Ville-Haudry gróf egyetlen örökösnye, eddig foglalt el!

„Ez az arcaztárság oly szörnyűnek tűnt fel előtte, hogy nem volt képes felismerni, gyorsan lefutva a lépcsőn, ismét az ebédőbe tért vissza s azonnal atyjához fordult. — Igaz az, atyám, — szölt, — hogy te parancsoltad a családoknak, hogy butoraimat kivigyék eddigi lakostyalomból. — En magam, igen, leányom. — Egitőmesterem a te három szobaidból egy nagy szalont fog csinálni mistress Briannak, a kinek lakostyalja valóban nagyon szük. A fiatal grófné boszankodó mozdulatot tett. — Nem értem, hogy Brian néni elfogadja ezt, — jegyzé meg Sarah. — Pardon, — szakította félbe a tisztelőremelő hölgy, — ez teljesen akaratom ellenére történik! — A gróf azonban közbeszólt. — Sarah, kedves imádottam, — mondá — engedj meg, hogy én legyek egyedüli bíráló azon határozatok felett, melyek leányunkat illetik.

De la Ville-Haudry gróf hangja oly szilárd volt, hogy az ember esküdni mert volna, hogy ez a kiköltözkedési gondolat tőle eredt! — En sohasem osekleszem vaktában, — tolytaltá tovább, — és idét veszek magamnak, hogy elhatározásaimat megfontoljam. — Mistress Brian már nem fiatal többé, leányom még csak gyermek. Ha keltőjük közül egyiknek egy kis kényelmetlenségre

Az „ARADI KÖZLÖNY” tárczája.

(Február 28.)

Színházunkról.

„Az Aradi Közlöny” eredeti tárczája. — (+) A legutóbbi két hét alatt helyi lapjaink erősen támadják színházunk igazgatóját, Mosonyi Károlyt. Ki figyelemmel kísérte a színlévd egyes mozzanatait és most mindarról tiszta képet alkot magának: annak el kell ismernie, hogy e támadások jogosultak s e támadások nagyon is helyén vannak.

Sőt örveudünk, hogy végre lepleztetle nélkül szólhatunk. Mert ott hol a hibát takargatják, szépitgetik, ott nem lehet az ügy, melyről így irnak és beszélnek, egészséges Ellenkezőleg káros befolyással lehet a jövőre nézve. S ilyen helyütt mulhatatlannul szükséges az orvoslás, a gyökeres orvoslás.

Ez a szempont az, mi bennünket e sorok írására vezért, ismételtén.

Ha keressük az indító okát a mai állapotoknak — bármily különösen is hangozzék — ott kell azt keresnünk a színtügyi bizottságban. E bizottság melegsága volt Mosonyi minden helytelen, határozottan rossz intézkedéseinek. Sohasem bírát, hanem mindig helyeselt. A színtügyi bizottság csak a sajtót követte, a megirt dolgokat szelvéstette, vitatta, de tovább sohasem ment. Pedig tagadhatalanul ebben állott volna épen a bizottság feladata.

Ep ily helytelenül járt el a bizottság akkor is, midőn beleegyezett abba, hogy Mosonyi csak augusztus 15-ikén nyújtsa be a szerződött tagok névsorát. Helytelenül járt el, mert ebből kifolyólag ép oly vizsáállapotok lehetnek jövőre, mint a lefolyt évben. Mert ha a bemutatott névsor nem is tesz ki a bizottságnak, azon változtatni, akkor már nem lehet. Abba belé kell törődni, ha

csak nem akarjuk a közönséget kitenni annak, hogy a jövő évadban színházunk zárva legyen. A színtügyi bizottság — nézetünk szerint — határozottan követelheti Mosonyitól, hogy a szerződött tagok névsorát márosius hó végéig bemutassa. De addig is a színtügyi bizottság befolyásolhatja, hogy az igazgató, hogy kiket szerződtesse a jövő évadra, mint ez más városokban szokásba is van. Mert ha az igazgatótól függ, az bizony oly területet szervezhet, mely a sejt igényeinek igen, de a közönségének nem fog megfelelni. Hiszen nyílt titok, hogy a közönség kedvencei közül kiket nem akar szerződ tetni, sőt arról is beszélnek, hogy már má sokkal meg is kötötte a szerződést. Pedig elég rosszul tette. Csak önmagára haragítja azokat, kik a nem szerződötetteket kedvelék, azaz a nagy közönséget. Való ban rosszallat kell, elítélőnk kell azt az eljárást, mit az igazgató ez irányban követ. Bizonyos személyek szava előtte többet nyom, mint a közvéleményé. Pedig nem tanácsoljuk, hogy Mosonyi a közmondást kövesse: a kutya ugat, a karaván halad. De ha igen, úgy legyen meggyőződve, hogy majd a közönség is talál utat és módot arra nézve, hogy ellene tüntessen.

Mosonyi ebben is igazolja, milyen szin igazgató. Üzletember a szósoros értelmében, sőt előbbre helyezi a saját zsebet a közönség költségénél. Am legyen: majd a közönség is bebizonyítja, illetőleg megtanítja Mosonyi urat arra, mi is a szin igazgató feladata és mily következményei vannak, ha a szin igazgató ezeknek nincsen tudatában.

Az azonban mégis a vidék legelső szin igazgatója. Valóban, mikor az imert színtügyi bizottsági ülés referációjában e kijelentést olvastuk, meg nem állhattuk, hogy edeset ne kacagjunk. Ugyan mit gondol Mosonyi, ez a cím hozzá van kötve az aradi színházhoz. Igen,

a mult évben jogosan használhatta ezt Krencsanyi. S neki stkerült is a vidék első szin házává tenni az aradi színházat. De Mosonyi, ha csak nem az a törekvés, hogy mindenki ujjal mutasson rá, a vidék első szin igazgatójára, ne használja ezt a címet, ne verje büszkén a mellét, hanem vonuljon hátra, egészen hátra.

Es az az ominozus műsor. Sokan kutatják az okot, minek is a következménye, hogy Mosonyi rég elfeledett, lomtárból előszedett darabokkal mulattatja közönségét? senki sem akad nyitjára. Pedig mily egy, szerű a felelet. Nem Mosonyi dirilgy ott sem a művezető (ez az ezim nem egy bűres szó!) sem a rendezők, hanem a műsor össze állítják a rimadónnak. Kinek a hogyan tesszik, úgy paranosolja. Mosonyi — sokkal nagyobb tisztelője a — nőknek, semhogy ellentállhatna.

Már pedig Mosonyi uram megtaulhatta volna, hogy politikában és színházi ügyek vezetésében ne engedjük át a gyepelöt — nőknek.

De lássuk csak mit is kaptunk mi a lefolyt évadban. Előadták „Mária Teréziát” no meg „Koko királyt.” Meg kellett újból emésztünk „Zsigmond király álmát” (még ha delutáni előadásban is), „Csapodárt” Ujdonságokként kaptuk „Nanont”, „A csavargót”. Végig gyötörte számtalanszor a bérleket „Bébé-vel”, „Az egér-vel”, „Valás után-ral”, szóval rajta volt: élvezet tét nyújtani a közönségnek. No meg kiltásba helyezett egy pár operaelőadást, midből utig elég volt a „Stradella.” „A Su hancz” is szinte került „uj” díszletekkel s „Faust”-hoz is a jutalmavandó készített néhány díszletet.

Hogy a minck még híresem hallottuk, azt bizony nehéz idejegyezni. De megkíséreljük. Talán segítőkésznek a direktornak a műsor összeállítására. Csak úgy belemarkolunk a tömegbe. Találomra jegyeztük ide Shakespeare

darabjai között Othello, Lear királyt, Velenczei Kalmárt, III. Richárdot, melyek kisebb szinpadokon is szinte kerülnek, a vidék legelső színházának műsorából tehát semmi esetre sem szabad hiányozniok. Itt van Schiller Stuart Máriája, Don Carlos, Raoina, Phaedraja és Mohérc egy esomó vigjátéka. Avagy a közönséget akarta megkímélni a direktor attól, hogy mind e nagy szerepeket a rekedt hangu hősnőtől végig hallgassa! — (Ejnye be jó igazgatónk van nekünk.) Ezenkival ott van Fernand, Lecoureur, A haza, Egy csöpp méreg. Odette A könyvtárnok, Hadjárat békében stb.

A hazai írók közül teljesen hiányzott Rákosi Jenő (Aesopus). Sziligiet (A tron keresés), A mama, Fényárnyai.) Jókai (Az aranyember, Milton, Manlius Sinister), Várady Antal (A tör. Iskarióth), Toldy István (Kornélia, Uj emberek), Abrányi Kornél (Olga), Bartók Lajos (Kendi Margit), továbbá Csiky Gergely egy egész repertoirtal (Zifra nyomorság. A proletárok, Mukányi, Stomfay család, Czeozil házassága, Az ellenállhatatlan), Döczy Lajos (Széchy, Mária, Az utolsó szerelem), Teleki László (A kegyenc), Tóth Kálmán (Nők az alkotmányban), A király házasság.) S ki tudná mindant elősorolni, mit a mi direktorunk jónak lát elő nem adati, mert — az előző években minderre tilt ház volt.

Es a népszínművek közül, hol maradt az „Igmándi kispap”, „Vörös sapka, Lenecz, Strike, Vadgalamb stb. az operettek közt nem találjuk: Király fogast, A gascoigneit, Nisidát, Mikadot stb.

Elég ebből ennyi. Tagadhatlan rothad valami Dániában. A közönség megunta a direktor közömbösségét és felzólal nyiltan. Igys van ez helyén. Hadd tanuljon mindebből a „vidék legelső szin igazgatója.” (?)

gett az Anglo hankkal állott alkudozásba, mely alkudozasok azonban idokozben beérkezett más előnyösebb ajánlatok folytán megszaktak.

Mulatságos öngyilkosságnak jöttek nyomára Temesvárott. A napokban — így beszél a Dél. Kéz. — megjelent a kapi tányágnál egy házmester és líhegye, elért múltan jelentette, hogy a gondjaira bízott házban az egyik lakó pinceszéjében valaki felakasztotta magát. A rendőri bizottság azonnal a szomorú tett színhelyére sietett, hogy a szükséges intézkedéseket megtgye. A pinceszajtóhoz érve, ezt zárva találtak, a pinceszéjében pedig nem volt ottthon s így töle a kulcsot el nem kértették. A pinchezelyon azonban látni lehetett, hogy a sötét pinchezelyében egy alak lóg kótele len. E közben mindkét nembeli vénszesz nyok serlegtek össze s kéjes borzadállyal beszéltek meg a hajmeresztő eseményt; időközönként benétek a pinczébe, hogy megújítsák a háborzóztató hatást. Végre megjelent a lakatos, ki a pinceszajtót felnyitotta, és a bizottság e pillanathoz mért komoly sággal lépett be a pinchezelyiségbe, a vén asszonyosort a szokások jayveszkelethez kezdte. A bizottság pedig, mikor az „öngyilkost” jobban szemügyre vette, nem tudta: neccasen-e vagy bosszankodjék. — Ott lógott a pincze kellő közepén egy való ságos borjúból, melyen a fojt meg még hagyták. A borjúról pedig minden kétséget kizárólag megállapították, hogy nem öngyilkossággal, hanem gyilkossággal mult ki a világból. Mithogy p-dig a borjuyilkosságot törvényenk nem tilják, a rendőrség nek semmi teendője sem akadt s intézkedés tétel nélkül hagyta ei a színhelyet. A hallgatóság azonban meg hosszasan beszélgetett a rejléyes eseményről.

A verszei 28,000 forintnyos sikkasz fas ügyében a budapesti törvényesék elren delte a lenyitő zárlatot K o h n Miksa és neje vagyona. Ez utóbbi a zárlatot elren delő végzés ellen föllebbezést jelentett be, Koh n Miksa jogi képviselője e napokban kifogást emelt a budapesti törvényesék il letkezsége ellen.

Az osztrák magyar bank aradi fiók jától a következő értesítést kapjuk: A ca. kir. postatakarékpénztári hivatal és az Osz trák-magyar bank között létrejött megállá podás alapján az Osztrák-magyar bank giro főigalmára vonatkozó határozmányuk to vábbi intézkedéseig következképpen egészt tettek ki: Az Osztr. magy. bank minden szám latulajdonosa ama bankintézet által, mely giro-számláját vezeti, fennálló követeléséből bármely, a ca. kir. postatakarékpénztári hivatal elszámolási forgalmában létező és szám, a tulajdonosok neve (cége) és lak helye szerint pontosan megjelölendő szám lara pénzüszveket utalhat, ily átutalások valamennyi bankintézet, tehát ugy a bécsi és budapesti fiókintézetek, valamint az osztrák és magyar piacokon létező fiók intézetek által eszközölhetők. Ily átutalásokra nem vörös, hanem fehér cheecket használandók. A fehér cheek mindenkéltől a szokott mó don ugy állítandó ki, mintha a kiállító re szeről valamely készpénzüszveg közvetlen ki utalványozású szándékoltatnék, tehát rende let helyett irandó: „Nekem, magamnak, (nektek, magunknak),” Az ily módon kiáll itott és aláírt cheecket egy postatakarék pénztári számlára való utalás céljából an nak előlejárja a szövegben át keresztben a a következő „rendelkezés” irandó: „A bécsi ca. kir. postatakarékpénztári hivatal nál a . . . számú számlára való jóváírás végett. (Név, összeg) . . . (hely) . . . Ahoz, hogy a cheecket keresztben elhelyeztet ren delkezés, — mely bélyegzővel is előnyomat ható, — érvényes legyen, szükséges, hogy az a kiállító által utalás aláírassék. Va a mely postatakarékpénztári számlára való átutalás felől osakie a cheek kiállítója, nem pedig annak: valamely harmadik birtokosa rendelkezhetik. Az Osztrák-magyar bank számla-tulajdonosainak kérelmére a bankin tézetek a körtégek megtérítése után a ca. k. posta-takarékpénztári hivatal elszámoló tagjainak névsorát megszerzik.

HAZÁNK ÉS A FOVAROS.
— Möriz Andrásné a király előtt. Az apagyilkos Möriz József ügyében K ardos Samu dr., Möriz védője táviratilag kért engedélyt arra, hogy a kegyelmi kérvényt a meg tört anya sajátkezűleg juttathassa a trón zsámolyához. — Az engedély meg datván, Möriz Andrásné hétfőn délelőt 10 órakor kihallgatáson volt a királynál. — A fogadó trónterem előszobájában az apagyilkosnak mély gyászba öltözött anyja, a folytonos sírás tól vörös szeméit törülgette. — Möriz Andrásné a harmadik volt, a kit a trón elé bocsátottak; egész testében remegve kelt fel székről, amikor a bejelentő furir felszólította, hogy lépjen a terembe. Inogó léptekkel, kezében a kegyelmi kérvénnyel jépett a trón elé; a király a trónszék előtt állott és Mörizné belépetekor, a ke rvényező ügyét tartal mazó iratot olvasta. A szerencsétlen asszony mélyen meghajta magát, így szólott: „Egyetlen fiam életéért jövök fel ség es király!” Csak ennyit tudott mondani, mert hangja elakadt és fuldokló zokogásba tört ki. De a király lelépve a trónról, a zokogó asszonyt e szavakkal batorította: „Beszéljen jó asszony, beszéljen bátran!” Majd öt perozig tartott, amíg az anyja, a zokogástól folyton félbe szakítva, elmondotta a gyilkosság történe tét, végül kérve a királyt, hogy kegyel mezzel meg fának. Ő felsége látszólag megrendülve így szólott Möriz néhoz

„Ne busuljon fia sorsa felett, majd segíték a bajon! Möriz Andrásné a király előtt volt Mörizné ányujtotta a kegyelmi kérvényt a királynak, mely így hangzik:

Felséges császár és király! Legkegyel mesebb uram! Hatalmas biradalmad millió és millió lakói között, jól tudom egyre és egyre vannak, kiket a sors száz és száz csapása sújtott. De nálamnál gyászosabb özvegy, nálamnál szerencsétlenebb anya, tudom, egy sinos. Mert ki férjemet megölte, az saját édes fiam 1888. jun. 26 án dör dült el a végzetes lövés, melylyel a nagyot vétevedt s még nagyobbát vétkezett fiam édes atyja életét kioltá. Ez 1889 február 18 án mondtott ítéletet nem az atya elleni gyűlöletből, de az anya és testvér iránti szeretetből gyilkosságot elkövető fiam felett a haditörvényesék. A hosszú hét hónap alatt, a fiam megözölve, az anya megtörve és az egyetlen testvér kétségbeesve várja a mentő szótokat. Kinek masnak ajkáról jöhetne ez, mint a Tiedről, ki népednek nemcsak atyja, de igazságos bírāja vagy Hagyd meg egyetlen fiam életét, kinek szé zyanteljes halálát ugy sem élné túl a más ris beteg egyetlen leányom, a 18 éves Er zsebet; hiszen férjét és fiut egymásután és így veszíteni el, sok egy szegény, gyöngye nőnek. E kettős suly alatt össze kell ros kadni test és léleknek egyaránt. Egyedül benned bízik, egyedül tőled remél, széles országodban a legszerencsétlenebb anya: öz v M ö r i z Andrásné. szül Bikfalvy Erzsébet.”

A királyi kihallgatás után Mörizné Kereszt es Károly alezredes hadbíró t lakásán kereste fel, arra kérve őt, engedné meg neki, hogy fiával beszélhesen. Az alez redes engedett e kérésnek, és a szerencsét len asszony délutáni fél öt órakor már ott volt fiánál, a fegyvergyári lakotanya foghá zának tanácstermében. Möriz József előve zettetésekor rendkívül nyugtalan és izgatott volt, de a mikor anyját megpillantotta, könytelt szemekkel még ő vigasztalja, mondván: Ne busuljon miattam jó édes anyám! Majd megsegít engem az isten! Bucuzásakor aztán az anya elmondotta a fiának, hogy a király nál volt és érte kegyelmezt könyörgött. A gyilkost, alig hogy anyjának megköszönhét te közbenjárását, visszavezették börtönébe, Mörizné még az este visszautazott Deb reczban.

Rövid hírek. Szent-Iván nógárdmezei közösgében az ideiglenesen megszűntetett póstahivatal márczius 1-én újból megkezdte működését. — Szász regence n Szabó István magyar régi tanító 52 éves tanítóskodása jubileumát ünnepelelte meg. A jubilans az ország szá mos tanterületi kapott üdvözölő táviratokat. — Munkácsoson az ott állomásozó honvéd-főldandár egyik trombitásja ismeret len ökből agyonlötöte magát. — Vácra n a Hufvogel-féle dohánytözség egyik alkalm a zottja, szerencsétlen szerelme következtében agyonlötöte magát. — A népszin há z idei népszimul pályázatán F o l l i n u s z Aurél vidéki színész nyerte el a 100 aranyat. A pályanyertes darab czime: „Nánai” — Rudolf trónörö k ö s özvegye, S t e f á n i a főhercegnő, J ó k a l Mórnak megkötöltöte főudvar mesteri hivatala által „feltehetően férjének emlékéül” a trónörökös által rendes n vi selt öt arany mellgombot.

Színház.
— február 27.
— Felek Miklos, ma esütörtökön lép fel először, mely alkalommal az „I d e g e n n ö” kerül színpad. Holnap F e l e k i M i k l ó s második és utolsó előtti ven dejtékéül Labiohe új vigjátéka „K i s m a d á r k á k”.

— A legközelebbi jutalomjáték — mint már említettük, — a S z e p a l a d á r é l e s z „F i a m n a g y o n o s t o b a n” című vigjátékkal és pedig márczius 4 én, hétfőn.

FARSANG.
Farsangi naptár.
Február 27. Püknik az új-aradi „Szállás”-vendéglőben.
Márczius 2. Az aradi kértipos ifjuság bálja az iparosházban.
Márczius 9. Az EMKE aradvárosi választmányának táncvirága „Fehér kereszt.”
Márczius 5. Az aradi polg. jótékony ügyelet hangversenyvel egybekötött estélye (Fehér kereszt.)
Márczius 16. Az aradi vasuti tisztái elők bálja („Fehér kereszt.”)

— Az eleki iparos ifjak márczius hó l 2-án este táncvirágalmat rendeznek. Belépti jegyek ára 40 kr.

REGÉNY-CSARNOK.
Az utolsó pont.
(Regény egy kötetben.)
— Az „Aradi Közlöny” szerkesztője: M á r i a G a b r i e l l a .
(29 folytatás.)

XI.
Deus ex machina
— El nem veszem! . . . Nem soha! Hisz ezzel nem jóvá tenném, csak tetéz nem atyám öntudatlan bűnét! . . .
— De csak megismerkedél vele?
— Mindenesetre! . . . Ki kell fejte nem előtte nézeteimet. De igaz, hol talál lom tehát őt! . . . Arról sem az okmány, sem a levél nem szól.
— Megyek . . . fogalmazz egy sür gőny!

György pár szót írt egy lapra, s né hany óra mulva megkapták a választ.
— Tehát ott! . . .
— Hol? hol?
— Abban a nagy komor kastélyban az utozánk végén.
— Amit a multkor ugy megbámultál?
— Hogyne bámultam volna meg, mikor a kapu fölött az én czimerem pom pazott!

XII.
Férfihűség.
A kis boudoirban teljes sötétség ural kodott. Csak a kandallóban égő fahasabok langja lobbant fel néha olyan magasra, hogy tündező fényfény, mint villamkiká zás mellett zivataros éjszakában — fellehe teti, kismerni a tárgyak körvonalaít.

A nyitott tűz előtt hanyagul elterülve chaise-longueján álmodozott egy elragadóan szép fiatal leány, félig behunyt szemekkel el Keakeny piros ajkán révedező mosoly ját szott, félig nyílt szeméből ábrándos tekin tet sugárzott, egész arca, mely sokkal ha ványabb volt, mint midőn utoljára láttuk, azt mutatta, hogy nagyon édes, nagyon srép gondolatai lehetnek, s pillát a kéjes remegés csukta le, melyet csak legboldo gaab perczeinkben érezünk s félünk fölte kiutni, nehogy tova tűnjének előlünk a pompás virágok, melyeknek csak illatát érezzük meg, de az is olyan amoritó! el kábit egészen.

Coralie szemei a tűzre voltak pillaszto és félbeszakitva gondolatmenetét, élénk ér deklődéssel figyelt a tűz szeszélyes já tékára.

Nem tudom tapasztalják-e ezt mások is, de én állítom, hogy a tűz a szerelme sekre valami rendkívüli hatással bír és „pe dig annál izgatóbb és erősebb ez a hatás, mennél kevésbé érzi az illető sziv vágyait kielégítve.

Szerencsétlen szerelmeseik, legkedve sebb foglalkozása a tűzbe nézni. Lehet, hogy ez azért van, mert titkos kárörömet éresnek e látványra, és kisebbbűi boldogta lanságuk érzetét, egy nagyobb kin látása. Mert annál valóban nem lehet valami gyöt remesebb mint összeégni . . . s még hozzá összeégni a lángban, mely saját szí vünkben gyuladt föl.

Ha van közleték olyan, szép ifju ol vasnőim, ki hajlandó fűtést, a legprözsaibb fogalomnak tekinteni, és képes a kályha izzó belsejébe minden megindulás nélkül tekinteni, nagyon kérem, változtassa meg eddigi nézetét és ne tegye azt.

Egy téli estén, melyet megelőzőleg az egész délutánt varakozással töltötte el, vo nuljon vitzta szobáczkájá magányába és üljön a kályha nyitott tűze elé. Onnek va laki, nem! „ő” megígérte, hogy ma okvet lenül el fog jönni . . . és őn már kora reggel-e gondolatlalt ébred föl: „ma el jön” es szemezekéit nem próbálgatja meg lassan álmosan nyitogatni, mint talán egyébkör . . . hanem vidáman esilogva veti föl pillát, hiszen ma eljön ő, ragyog niok kell a csillagoknak, hogy eltávozassa nak agyából minden sötét eszmét, szívübeli kígyúzó a borúnak még csak árnyát is. Nevető ajakkal dobja félre takaróját s le akar lépni, de hirtelen, ijedten kapja visz za lábacskaít. Oh! . . . a ballábával akarta érinteni a földet. — Hirtelen jóvázeási hibáját, mert csak nem lehet rossz kedvű, mikor „ő” jön! Oltozkódéshez kezd. Epen cipőszekéjét kezdi gombolni. Hal egyszerre csak egy eszme és a szegény meglepett cipő reptl az asztal alá. Előve szi kis csokros, kivágott cipőt és sötét kék harisnyát húz. O nagyon káczérnak találja a világos színűeket. Majd véletlenül egy kisölt elő fog lünni az egyik lábacska és ő elragadtatva kiált föl: de milyen apró lábacska van magának! eddig észre sem vettem! Es őn kis kaczer pirulva rej ti el: „oh maga csufolkodó!”

Jón a frizura! Már készen van! feltor nyozva a Japoneque, mikor észbe je jut, hogy ezt ő ki nem állhatja. A bodros frout-frout megnevészteti és szép simára le esztini, a haját középen kóteleve válassz tani és hátul egyszerűen, angolosan fel tűzni. On ugy találja ugyan, hogy ez ke vésebb jól áll üde arczocskájához, de hát ő nem osztja véleményét! hiszen csak neki öhajit tetszeni! egyedül csupán csak neki. Erte vele kaczerkodik!

Mennyi időbe kerül meg kiválasztja ői tözékét, ebben leghoditobb . . . igen, de ő meg azt a világos kis csikos selyem blouset szereti. Természetes, hogy két három pillanat mulva annak redőit rendez geti festőben kaczer derekára.

S valóban, őn olyan bájos, midőn így elkészülve beszalad a nagy tükör elé és szászor is megnézi magát körös-körül, ha nincs-e valami rajta, a mi az ő izlésével ellenkezik, s kedvezuc illatszerevel árasztj el a szobát, hogy midőn ő belép, érezze hogy itt minden őtet várja . . . itt min den érte létezik, hogy önnék minden gon dolata, szíve minden dobbanása neki van szentelve! Es boldog reménykedéssel várja

öt és számítja a tova tűnő perczekeit. De ő nem jön . . .

Mulnak perczek, mulnak órák, de hiá ban, ő nem jelenik meg . . . Előbb csak nyugtalan . . . aztán izgatott . . . aztán idegessé lesz őn szegény gyermek! . . .

azután elborul arca és szívet néma, hang talan fájdalom szoritja össze.

Léül — oda ahol rendszeren ő mellette szokott ülni — és gondolkozik. Valjon miért nem jön? . . . Mikor megígérte, hogy okvetlenül itt lesz! Es miért nem jött el már olyan régen . . . Istennem már két hét óta nem látta! Ha valóban szereti őnt, ezt nem teheti! . . . s hiában lép fel az, és ez ezer meintegetéssel, ezer okoskodással, hiában szoritja szívére kezocekeit! Vegye el onnan őket, már késő! Már ott a kétely ott a gyauu szívében, onnan ki nem űzi azt többé semmi batakaom.

(Folytatás következik.)

KOZGAZDASAG.

A gyakorlati répa-termesztő.

A répacukor ipar a gazdasági haladás egyik legfontosabb tényezője s azért Európa leghatalmasabb nemzetei, különösen a fran czizák és németek nem rettennek vissza ezért az iparért roppant áldozatokat hozni, abban a meggyőződésben, hogy ezek az ál dozatok az egész közgazdaságra áldásossá válnak.

A cukorrépa-termesztés közvetett és közvetlen jóékonny hatásai a következők: 1. A cukorrépa-termesztés megkivánja, hogy a földet mélyebben és gondosabban műveljük, kellő módon trágyázzuk, minek következtében az állandóan nagyobb és biztosabb hozomót nyújt, mint ezelőtt exten zíváb kezelés mellett.

Ez áll a gabonafélékről is, melyek a vetésvalótól a répaforrásban nagyobb és biztosabb terméseket szolgáltatnak, mint a nyomások gazdának. Tehát répa-termesztés mellett a gazda gabonatermesztése nem osztken, még ha a gabonának szánt terüle tet megszorította volna is.

2. A répanak a fordába való ékelése által a helyes vetésvalótól elve érvényesített nek s a gazda értelmessége ugy a növény, mint az állatállományon folytonos ösztön zőet nyer, sőt — habár öntudatlanul is — technikai és kereskedelmi ismeretét mind egyre gyarapítja, melyek hathatósan hozzá járulnak, hogy üzemet eredményesebben ve zetheti, mint az ily ismereteket nélkülözök.

3. Oly viszonyok közt, hol a járadék esése következtében a gazda élete nem egyeb, mint küzdelem az ár ellen, a szu korrépa-termesztés valóságos megváltásul jelentkezik, a mennyiben a gazdának rend szerint megfelelő járadékot biztosít. Szó sinos róla, hogy alacsony cukor- és répa árak mellett a gazda jövedelme szintén semmis lehet; azonban a kellő talajban, megfelelő értelmességgel folytatott répa-termesztés még kedvezőtlen piaosi konjunkti rákkal is megküzdhet eredményesen.

4. E kultúra útján a munkások állan dóbb keresetet találnak. Nyáron át a kapá lás, ritkítás, öszel a kiszedésnél, télen a gyarakban található foglalkozást, tehát keresményük jóformán az egész évre kiter jeszkedik, vagyoni állapotuk javulásnak is duhat. De az eszköz- és gépjárosok is hasznát veszik a répa-termesztéssel inaurált bensőbb kulturának s a cukorgyári technika haladásának, mert készítményeik ez esetben jó és állandó piacot találnak.

5. A cukor fontos közgazdasági ter mék, melyben csak oly anyagokat exportá lunk a gazdaság, eshetőleg az országból, melyeket a répa a legkörü levegő véghet let forrásból áthasonított, míg a répában a talajból kivont tápanyagok a föld takar mányozott répatörköly, szélet és czukorüle dekben a gazdaság javára válnak. Ez által előnyösen kiterjeszhető az állattartás, meg honosítható a tejgazdaság, jobban felkarol ható a hizálás s közvetve lényegesen fokoz ható a trágyatermelés, melynek a cukorle tiszttásával hasznavehetelenné vált ceont szén, az elégetett fa és aszén után vis szamaradt hamu és deritési iszap is javára válnak.

6. A cukorrépa termelés, illetve a szu korgyártás nemcsak a nagy gazdákat te szi versenyképesé, hanem kevészo hatását érezeti még a kis gazdákkal is, kiknél a répa-termesztés felkarolása pl. a legjobb módszer s tejertermelés kiterjesztésére s kik nemcsak a répa-termesztésből huznak hasz not, hanem eshetőleg szövetkezés útján, vagy mint valamely cukorgyár részvé nyezet, annak jövedelmi osztalékában is részesülhetnek.

7. Végül arról sem szabad megfeled kezni, hogy a répa-termesztés az adóképes séget, a cukorgyártás az államjövédelmeit nem lényegtellenül szaporíthatja, mert bár nem nélkülözhetlen, mégis előrendül élvezeti cikk, mely fokozatos jövedelem szaporításra felette alkalmas.

E termelési ágának nagy jelentőséget kell vindikálnunk, mert eszköz arra nézve, hogy a természeti procezuszok által mindig megújuló szénavezt és vízest értékes táp anyaggá átalakítatjuk, a nélkül, hogy a ta laj termékenységét vele lényegesen osökken tetők; másrészt egyik legkittűnőbb módja a társadalmi erők legjobb kihasználásának.

Az új cukorrépa-termesztés útján a ke zvező helyzetbe juttat bennünket, hogy ma már bizvást számottevő nézethetünk a külföld, illetve osztrák szomszédaink versenyének. Ha a mult tanulságait hasznunkra fordítand jut es csak ott állítunk fel cukorgyárakat, hol a zök felállítására minden te kintetben indokolt és Magyarországnak oly vidékeit szemeljük ki ily gyárak létesítésére, a hol a természet től a termelését illetőleg minden tényező megvan, akkor talán nem fogják újból han gostani azt a sokat variált állítást, hogy hazánkban nem lehet értékes répat előállí tani. Ha azonfelül a gépalkalmazást, illetve a czukorrépa-termesztés eszközökkel való művelését addig a mérvig fölkaroljuk, mi nőt az ésszerű technika megenged, a mun kászköz hiánya sem fog oly veszélyesnek tetszeni, mint minőnek ma még sokan látják.

Ezeket közöljük R o d i a z k y Jenő dr. most megjelent „A g y a k o l a t i r é p a t e r m e z t é s” című művéből melyben a szerző 123 oldalon 15. fejezetben a répa- és cukorgyártás történetének ismertetése után a répa élet- és fajtsájt fejtegeti, a répa mar csírászásának kérdésével s az erre vonatkozó különböző tapasztalatokkal és vé leményekkel foglalkozik behatóan. Könyvé ben megismerteti a termelőket a répa- nak éghajlat és talaj iránti igényeivel, a ré pa helyes és czél szerű trágyázásával, rátanítja a talaj eszkereit előkészítésére, hogyan kell a répa magot vetni, ápolni, könyvében megis merkedünk a répa elleneségeivel és beteg ségeivel a végül megtanít arra, hogyan kell a répat kiszedni a kezeleni és végül a répa hulladékok értékesítésére vonatkozólag tel jesen tájékoztatja a termelőket.

A kitűnő kézikönyv számos képpel s Pallas irodalmi és nyomdai részvételére ságnál jelent meg Budapestén és ára 1 frt 30 kr.

VEGYES KÖZLEMÉNYEK.

— Szezs-üzlet. —

(Február 27.)

(B.) Szezs. Készaru nagyban 51.25— 50 kicsinyben 52.—, hordó nélküli pr. 100 L °, 35 frt fogyasztási áddóval.

— Budapesti gabnatózda. —

(Február 27.)

Gyenge, olcsó kínálat, kedvező vétel kedv, határozott árak. Forgalom 18000 mm. Oszti buza 7.39—40. Tavaszbuza 7.55— 56. Tavasszi tengeri 5.03—04. Tavasszi za 5.32—5.34.

Hivatalos árfolyam

a budapesti áru- és értéktőzsdén 1889. évi február hó 27-én.

Magyar aranyárak 4. sz.	102.80
magyar papírárak 5.	94.60
magyar vasuti kölcsön	145.50
magyar keleti vasuti államkötvény 1 kib.	99.75
magyar keleti vasuti államkötvény 2 kib.	119.—
magyar keleti vasuti államkötvény 3 kib.	105.—
magyar földterhermentési kötvény	104.75
magyar földterhermentési kötv. áradék	104.75
Temesvári földterhermentési kötvény	104.75
Temesvári földterhermentési kötv. ár.	104.75
Erdélyi földterhermentési kötvény	104.75
Horvát-szlavon földterhermentési kötvény	104.—
Magyar aranyárak 4. sz.	100.—
Magyar aranyárak 5. sz.	100.—
Magyar aranyárak 6. sz.	100.—
Magyar aranyárak 7. sz.	100.—
Magyar aranyárak 8. sz.	100.—
Magyar aranyárak 9. sz.	100.—
Magyar aranyárak 10. sz.	100.—
Magyar aranyárak 11. sz.	100.—
Magyar aranyárak 12. sz.	100.—
Magyar aranyárak 13. sz.	100.—
Magyar aranyárak 14. sz.	100.—
Magyar aranyárak 15. sz.	100.—
Magyar aranyárak 16. sz.	100.—
Magyar aranyárak 17. sz.	100.—
Magyar aranyárak 18. sz.	100.—
Magyar aranyárak 19. sz.	100.—
Magyar aranyárak 20. sz.	100.—

Aradvárosi színház.
Folyó szám 147. 8. kiadásból 28. sz.

IDEGEN NŐ.

Színmű 5 felvonásban.

Ma, esütörtökön február 28-án adatik:
I D E G E N N Ő .
Színmű 5 felvonásban.

Kezdeté 7-kor, vége 10 órakor.

Holnap február 29-én adatik:
J ó f a l u s i a k .
Színmű 5 felvonásban.

KIS LOTTÓ.
Prága február 27-én.
38 46 16 73 44
N.-Szében február 27-én.
87 21 9 20 74

Szerkesztői üzenet.
— Miába rejted. Nagyon szép, de csak az eredetisége nagyon gyauu Felretettük, mert nek akarunk esoleg irodalmi vétéségeknék az előkövetésére alkalmat nyujtani.

Közlekedés.
A vonat
Csabai vegyesvonat ind. Aradv. órk. A. adra regg. 6.20 este 7.—
Budapesti személyvonat d. u. 12.31 regg. 5.4
Erdélyi vegyesvonat d. u. 9.17 d. u. 4.15
Erdélyi vegyesvonat d. u. 4.30 d. e. 8.20
" vegyesvonat Rad. d. u. 2.17 d. e. 7.3
" na-Lippitz d. u. 6.— d. e. 11.8
Temesvári vegyesvonat regg. 6.05 d. e. 9.4
" d. u. 5.48 este 8.1
Borosabesi vonat regg. 6.30 regg. 8.3
" d. u. 4.40 este 6.3
Szegei gyorsvonat regg. 7.— regg. 7.0
" személyvonat regg. 4.40 este 8.0
" d. u. 3.17 d. u. 8.0

Felolós szerkesztő:
H I N D Y A S P A D

